

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: (k.)

Cím: A Nemzeti Szalon téli kiállítása

Forrás: Alkotmány

Bp.

1915 XII. 3

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Cerátázás

Tárj

708

Hely

Nemzeti Szalon

Idő

1915

Személy

Helyszám

A Nemzeti Szalon téli kiállítása.

Budapest, dec. 2.

Sok új név, sok ismeretlen kísérletező hordotta össze a *Nemzeti Szalonba* a közel 300 darabból összeállított téli tárlatot. Ez a kifejezés, hogy *összeállított*, valóban talál, mert csak így állították össze abból az anyagból, ami éppen kéznél volt s amit a tehetségesebb középszer éppen kiállítani vélt szükségesnek. Mintha a rendezőségnek ezuttal nem lett volna sok válogatni valója s át kellett volna engednie a rostán azt, ami a falakra kívánczolt. Viszont azt is el kell ismernünk, hogy a nagy tömeg csupa becsületes jóakarát és semmiképp sem sértő törekvés. Megrázó momentumok, a tömegből kiemelkedő alkotások nincsenek s ha ilyeneket hiába keresünk is, a nagy átlag mégis magasabb színvonalat ad a kiállításnak az egyszerű vásárnál, amivé e háborus időkben minden műtárlat alászállani szokott. Tulajdonképp nem is szabad panaszkodnunk amiatt, hogy az új nevek egész sorával találkozunk, melyekről eddig nem tett említést a kritika. Kiélt és kimult generáció után egy ifjabbnak kell következnie s ha sokan vannak, akik felé igyekeznek, ez csak biztató jelenség a jövőre. Az öregek, képzőművészeti életünk két utóbbi évtizedének ismert nevű mesz réi és sokszor emlegetett kiválóságai messze elkerülték a Nemzeti Szalont *Rippl-Rónai* mester kivételével, aki itt is kivételes szerepével hívja fel magára a figyelmet. Ha a fiatalabbak és ismeretlenebbek friss levegőt vittek volna be a szalonba, az elismertek tartózkodásának még örülni is lehetne. Sajnos, a fiatalok még nagyon

kezdők, az ismeretlenek nagyon középszerűek arra, hogy ezt a lázas örömet szerezhették volna meg nekünk.

Háborus idők tárlata ez, csupa megvásárolni s polgári lakások falain helyet foglalni érdemes dolgokból, anélkül, hogy erőszakos háborusdi lázongana az arany keretek között. Van néhány háborus kísérlet, *Baranszky E. László* budapesti utcája a szeneskocsival és orosz foglyok csapatával, *Makó Bertalan* szomorú vörös ördöge, *Scheiber Hugó* ficánkoló színes rajza, ezek azonban háttérbe szorulnak s egyáltalán nem adnak háborus jelleget a kiállításnak. Egyszeri áttekintés után *Boemm Ritta* «Vili és Lislotte»-ja, *Bükkerti Mariska* csendélete, *Erdőssy Béla* aratása, *Gergely Imre* színes déltiroli tája, *Kramberger Valéria* Chrisantemumja, gróf *Lázár Árpádné* rendkívül kvalitásos és meglepően artistikus csendélete, *Lovaghy Dénes* két pompás napsütéses tájképe, *Pauli Erik* csendélete, *Rainerné Istvánffy Gabriella* bárányai, *Rubovics Márk* holdasképe, ragadta meg figyelmünket. Sohogysem tudjuk méltányolni *Czigány Dezső* női aktját és nagyon kelletlennek találjuk az olyan portrékat, amilyenekkel *Diner-Dénes* Rezső dokumentálja, hogy miként nem szabad portrét festeni. Általában portrék dolgában ez a kiállítás igen gyöngé dolgokat produkál s valamelyes kvalitást csak *Szines Elemér* képein fedezhetünk fel, ha megbocsátjuk neki a felfogás eredetiségének némi hiányait. A szoborművek közt *Horvay János* Erzsébet királyné szobra fog tetszést aratni, de számos kisebb-nagyobb darab számíthat a vásárlók jóindulatára. Külön ki kell emelnünk *Rápolti Lajos* Pietáját, mely mint fadaragás érdemes munka akkor is, ha az egész mű tulzott realitása nem nyeri meg feltétlen tetszésünket. A kiállítást

ajánljuk a vásárlók figyelmébe. Holnaptól fogva a közönség részére nyitva áll. (k.)